

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2005/60/ES

ze dne 26. října 2005

o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména čl. 47 odst. 2 první a třetí větu a článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy, ⁽³⁾

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Masivní toky špinavých peněz mohou poškodit stabilitu a pověst finančního sektoru a ohrozit jednotný trh a terorismus otrásá samotnými základy naší společnosti. Kromě přístupu založeného na trestním právu může přinést výsledky také preventivní úsilí prostřednictvím finančního systému.

(2) Zdravý charakter, integrita a stabilita úvěrových a finančních institucí a důvěra ve finanční systém jako celek by mohly být vážně ohroženy snahami zločinců a jejich společníků buď zastírat původ výnosů z trestné činnosti nebo směřovat peníze získané zákonným i nezákonným způsobem na teroristické účely. Aby se předešlo tomu, že členské státy přijmou opatření na ochranu svých finančních systémů, která by mohla být neslučitelná s fungováním vnitřního trhu a se zásadami právního státu a veřejného pořádku Společenství, je v této oblasti nezbytná činnost Společenství.

(3) Ti, kdo perou peníze a financují terorismus, by se k usnadnění své trestné činnosti mohli pokoušet využívat volného pohybu kapitálu a volného pohybu finančních služeb, které integrovaný finanční prostor zahrnuje, pokud nebudou na úrovni Společenství přijata určitá koordinační opatření.

(4) Jako reakce na tyto obavy v oblasti praní peněz byla přijata směrnice Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz ⁽⁴⁾. Tato směrnice od členských států požadovala, aby zakázaly praní peněz a zavázaly finanční sektor, který zahrnuje úvěrové instituce a široký okruh dalších finančních institucí, aby zjišťoval totožnost svých klientů, uchovával příslušné záznamy, zavedl vnitřní postupy pro školení svých pracovníků a ochranu proti praní peněz a podával příslušným orgánům oznámení o jakýchkoliv náznacích praní peněz.

(5) Praní peněz a financování terorismu se často provádí v mezinárodním kontextu. Opatření přijatá pouze na vnitrostátní úrovni nebo i na úrovni Společenství, která by nebrala v úvahu mezinárodní koordinaci a spolupráci, by měla velmi omezené účinky. Opatření přijatá Společenstvím v této oblasti by proto měla být v souladu s ostatními akcemi podnikanými na ostatních mezinárodních fórech. Akce Společenství by měly i nadále brát v úvahu zejména doporučení Finančního akčního výboru (dále jen „FATF“), který je nejpřednějším mezinárodním orgánem činným v boji proti praní peněz a financování terorismu. Protože v roce 2003 byla doporučení FATF podstatně zrevidována a rozšířena, měla by být tato směrnice v souladu s uvedenými novými mezinárodními normami.

(6) Všeobecná dohoda o obchodu službami (GATS) členům umožňuje, aby přijímali opatření potřebná k ochraně veřejné morálky a předcházení podvodům a přijímali opatření z důvodů obezřetnosti, včetně opatření k zajištění stability a integrity finančního systému.

(7) Ačkoliv definice praní peněz byla původně omezena na nedovolené činnosti související s drogami, v posledních letech se projevuje trend směřující k mnohem širší definici, založené na širším okruhu predikativních trestných činů. Širší okruh predikativních trestných činů usnadňuje oznamování podezřelých transakcí a mezinárodní spolupráci v této oblasti. Proto by měla být definice závažného trestného činu uvedena do souladu s definicí závažného trestného činu v rámcovém rozhodnutí Rady 2001/500/SVV ze dne 26. června 2001 o praní peněz, identifikaci, vysledování, zmrazení, zajištění a propadnutí nástrojů trestné činnosti a výnosů z ní ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 11. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Úř. věst. C 40, 17.2.2005, s. 9.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. května 2005 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 19. září 2005.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 166, 28.6.1991, s. 77. Směrnice ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/97/ES (Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 76).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 182, 5.7.2001, s. 1.

- (8) Zneužití finančního systému pro směřování peněz z trestné činnosti, nebo dokonce i čistých peněz na teroristické účely navíc představuje zjevné riziko pro integritu, řádné fungování, pověst a stabilitu finančního systému. Preventivní opatření této směrnice by tedy měla zahrnovat nejen manipulaci s penězi plynoucími z trestné činnosti, ale také shromažďování peněz nebo majetku pro teroristické účely.
- (9) Směrnice 91/308/EHS, i když uložila povinnost zjistit totožnost klienta, obsahovala poměrně málo podrobností o příslušných postupech. Vzhledem k rozhodujícímu významu tohoto aspektu při předcházení praní peněz a financování terorismu je vhodné v souladu s novými mezinárodními normami zavést konkrétnější a podrobnější ustanovení týkající se zjišťování a ověřování totožnosti klienta a jakéhokoliv skutečného vlastníka. Za tímto účelem je nezbytná přesná definice „skutečného vlastníka“. Pokud jednotliví příjemci právnické osoby nebo právního uspořádání, jakým je například nadace nebo svěřenská společnost, mají být určeni později, a kde proto není možné určit za skutečného vlastníka jednotlivce, bylo by postačující určit „okruh osob“, které mají být příjemci nadace nebo svěřenské společnosti. Tento požadavek by neměl zahrnovat zjištění totožnosti jednotlivců v takové skupině osob.
- (10) Instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, by měly podle této směrnice zjistit a ověřit totožnost skutečného vlastníka. Mělo by být ponecháno na těchto institucích a osobách, zda pro splnění tohoto požadavku využijí veřejného rejstříku skutečných vlastníků, vyžádají si potřebné údaje od svých klientů nebo informace získají jiným způsobem, přičemž přihlednou k tomu, že rozsah takové hloubkové kontroly klienta souvisí s nebezpečím praní peněz a financování terorismu, které závisí na typu klienta, obchodního vztahu, produktu nebo transakce.
- (11) Obecně by za příklad méně riskantních transakcí měly být považovány dohody o úvěrech, kdy úvěrový účet slouží výhradně k vyrovnání půjčky a její splacení probíhá z účtu, který byl otevřen na jméno klienta u úvěrové instituce, na kterou se vztahuje tato směrnice, podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c).
- (12) Pokud investoři, kteří poskytují kapitál právnické osobě nebo právnímu uspořádání, vykonávají nad použitím majetku podstatnou kontrolu, měli by být pokládáni za skutečné vlastníky.
- (13) Svěřenské vztahy jsou široce využívány v obchodních produktech jako mezinárodně uznávaný rys komplexně kontrolovaných velkoobchodních finančních trhů. Ze samotné skutečnosti, že v daném případě jde o svěřenský vztah, nevyplyvá povinnost zjistit totožnost skutečného vlastníka.
- (14) Tato směrnice by se měla vztahovat i na činnosti, které instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, vykonávají na internetu.
- (15) Protože zpřísnění kontrol ve finančním sektoru bylo pro ty, kteří perou peníze a financují terorismus, pobídkou k hledání alternativních způsobů, jak utajit původ výnosů z trestné činnosti, a protože tyto kanály mohou být použity k financování terorismu, měly by se povinnosti související s potíráním praní peněz a financování terorismu vztahovat i na zprostředkovatele životního pojištění a na poskytovatele služeb pro svěřenectví a obchodní společnosti.
- (16) Subjekty, za které právně odpovídá pojišťovna a které tudíž již do oblasti působnosti této směrnice spadají, by neměly být zahrnuty do kategorie zprostředkovatelů pojištění.
- (17) Vykonáváním funkce vedoucího nebo jednatele společnosti se daná osoba nestává automaticky poskytovatelem služeb pro svěřenectví a obchodní společnosti. Z toho důvodu se definice vztahuje pouze na osoby, které vykonávají pro třetí osobu funkci vedoucího nebo jednatele společnosti na komerčním základě.
- (18) Opakovaně se ukázalo, že při platbách vysokých částek v hotovosti existuje velmi vysoké riziko praní peněz a financování terorismu. Proto by měly v těch členských státech, které platby v hotovosti nad stanovený limit povolují, spadat do oblasti působnosti této směrnice při přijímání takových plateb v hotovosti všechny fyzické nebo právnické osoby, které obchodují se zbožím na komerčním základě. Obchodníci s cenným zbožím, jako jsou drahé kameny a kovy nebo umělecká díla, a dražitelé podléhají této směrnici v každém případě, kdy přijímají platby v hotovosti ve výši nejméně 15 000 EUR. Pro zajištění účinné kontroly dodržování této směrnice touto potenciálně velkou skupinou institucí a osob, mohou členské státy zaměřit kontrolu v souladu se zásadou dohledu založeného na posouzení míry rizika zejména na ty fyzické a právnické osoby obchodující se zbožím, které je vystaveno poměrně vysokému riziku praní peněz nebo financování terorismu. Vzhledem k různým situacím v jednotlivých členských státech mohou členské státy rozhodnout, že přijmou přísnější předpisy, aby náležitě reagovaly na rizika spojená s platbou vysokých částek v hotovosti.

- (19) Směrnice 91/308/EHS přivedla do oblasti působnosti režimu Společenství pro boj proti praní peněz notáře a jiné samostatně výdělečně činné právníky; to by mělo být beze změny zachováno i v této směrnici; tito právníci, jak je definují členské státy, podléhají ustanovením této směrnice, pokud se účastní finančních nebo podnikových transakcí, včetně poskytování daňového poradenství, kde je největší riziko, že služeb těchto právníků může být zneužito za účelem praní výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu.
- (20) Pokud samostatně výdělečně činní příslušníci profesí, které poskytují právní poradenství a jsou právně uznávány a kontrolovány, jako například advokáti, zjišťují právní postavení klienta nebo zastupují klienta v soudním řízení, nebylo by v rámci této směrnice vhodné ukládat těmto právníkům ohledně uvedených činností povinnost ohlašovat podezření na praní peněz nebo financování terorismu. Musí existovat výjimky z povinnosti ohlašovat informace získané před soudním řízením, během něj či po něm, nebo v průběhu zjišťování právního postavení klienta. Právní poradenství podléhá i nadále povinnosti zachovávat profesní tajemství, ledaže se právní poradce účastní praní peněz nebo financování terorismu, nebo je právní poradenství poskytováno za účelem praní peněz nebo financování terorismu, anebo právník ví, že klient vyhledal právní poradenství za účelem praní peněz nebo financování terorismu.
- (21) S přímo srovnatelnými službami je třeba zacházet stejným způsobem, jestliže jsou poskytovány kterýmkoliv z příslušníků profesí, na které se tato směrnice vztahuje. Aby se zajistilo dodržování práv stanovených v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a ve Smlouvě o Evropské unii, neměly by oznamovacím povinností podle této směrnice podléhat informace, které získají auditori, externí účetní a daňoví poradci, kteří v některých členských státech mohou obhajovat nebo zastupovat klienta v rámci soudních řízení nebo zjišťovat právní postavení klienta, při plnění těchto úkolů.
- (22) Mělo by být uznáno, že riziko praní peněz a financování terorismu není ve všech případech stejné. V souladu s přístupem založeným na posouzení rizika by měla být do právních předpisů Společenství zavedena zásada, že ve vhodných případech je dovolena zjednodušená hloubková kontrola.
- (23) Výjimkou týkající se zjišťování totožnosti skutečných vlastníků sdružených účtů, které vedou notáři nebo jiní samostatně výdělečně činní právníci, by neměly být dotčeny povinnosti, které tito notáři nebo jiní samostatně výdělečně činní právníci mají podle této směrnice. K uvedeným povinnostem těchto notářů nebo jiných samostatně výdělečně činných právníků patří, aby sami zjišťovali totožnost skutečných vlastníků sdružených účtů, které vedou.
- (24) Právní předpisy Společenství by právě tak měly uznat, že některé situace představují vyšší rizika praní peněz nebo financování terorismu. Ačkoliv by měla být zjištěna totožnost a obchodní profil všech zákazníků, existují případy, kdy jsou zapotřebí zvláště přísné postupy pro zjišťování a ověřování totožnosti zákazníků.
- (25) To zejména platí o obchodních vztazích s jednotlivci, kteří zaujímají nebo zaujímali významné veřejné funkce, zejména s takovými jednotlivci ze zemí, kde je rozšířena korupce. Takové vztahy mohou vystavit finanční sektor zvláště významnému riziku ztráty pověsti nebo právnímu riziku. Mezinárodní úsilí o potírání korupce rovněž odůvodňuje potřebu věnovat zvýšenou pozornost těmto případům a používat veškerá obvyklá opatření pro hloubkovou kontrolu zákazníka v případě osob politicky exponovaných v domácím prostředí nebo zesílená opatření v případě politicky exponovaných osob pobývajících v jiném členském státě nebo ve třetí zemi.
- (26) Získání souhlasu vyššího vedení s navázáním obchodních vztahů by nemělo znamenat získání souhlasu představenstva, nýbrž souhlasu z úrovně, která je v bezprostředně nadřícena osobě, která o souhlas žádá.
- (27) Aby se zabránilo opakovanému zjišťování totožnosti zákazníků, které vede ke zdržením a neefektivnosti v podnikání, je s výhradou odpovídajících záruk vhodné umožnit přijímání zákazníků, u nichž bylo zjištění totožnosti provedeno jinde. Pokud instituce nebo osoba, na kterou se vztahuje tato směrnice, využívá třetích osob, spočívá konečná odpovědnost za hloubkovou kontrolu zákazníka na instituci nebo osobě, která tohoto zákazníka přijímá. Třetí osoba nebo přijímající strana zůstává nadále odpovědná za splnění všech požadavků této směrnice, včetně požadavku na hlášení podezřelých transakcí a uchovávání záznamů, pokud udržuje se zákazníkem vztah, na který se tato směrnice vztahuje.

- (28) V případě vztahů s agenturami nebo vztahů s externími poskytovateli služeb na smluvním základě mezi institucemi nebo osobami, na které se vztahuje tato směrnice, a externími fyzickými nebo právníckými osobami, které do působnosti této směrnice nespádají, mohou jakékoli povinnosti předcházet praní peněz a financování terorismu těchto agentů nebo externích poskytovatelů služeb, kteří jsou považováni za součást institucí nebo osob, na něž se vztahuje tato směrnice, vyplnout pouze ze smlouvy a nikoli z této směrnice. Za soulad s touto směrnicí je nadále odpovědná instituce nebo osoba, na kterou se tato směrnice vztahuje.
- (29) Podezřelé transakce by měly být oznámeny finančním zpravodajským jednotkám, které slouží jako vnitrostátní střediska pro shromažďování, analyzování a předávání oznámení o podezřelých transakcích a dalších informací o možném praní peněz nebo financování terorismu příslušným orgánům. To by nemělo členské státy nutit měnit své stávající systémy oznamování, které jsou založeny na spolupráci se státním zástupcem nebo jinými orgány činnými v trestním řízení, pokud jsou informace předávány rychle a nezkráceně finančním zpravodajským jednotkám a umožňují jim řádně vykonávat svou činnost, včetně mezinárodní spolupráce s ostatními finančními zpravodajskými jednotkami.
- (30) Odchylně od všeobecného zákazu provádět podezřelé transakce mohou instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, provádět podezřelé transakce před tím, než uvědomí příslušné orgány, pokud neprovedení transakce není možné nebo pokud by se jím mohlo zmařit úsilí o sledování osob, které mají prospěch z domnělého praní peněz nebo financování terorismu. Tím by však neměly být dotčeny mezinárodní závazky přijaté členskými státy v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti Organizace spojených národů neprodleně zmrazit finanční prostředky nebo jiný majetek teroristů, teroristických organizací nebo těch, kdo terorismus financují.
- (31) Pokud se členský stát rozhodne využít výjimky uvedené v čl. 23 odst. 2, může povolit nebo požadovat, aby orgán stavovské samosprávy zastupující osoby uvedené v daném článku nepředával finanční zpravodajské jednotce informace získané od těchto osob za okolností stanovených v uvedeném článku.
- (32) Vyskytla se řada případů, kdy zaměstnanci, kteří podali oznámení o svém podezření na praní peněz, byli vystaveni hrozbám nebo nepřátelským činům. I když tato směrnice nemůže zasahovat do soudních řízení členských států, jedná se o zásadní otázku pro účinnost systému proti praní peněz a financování terorismu. Členské státy by si měly být tohoto problému vědomy a měly by učinit všechno, co mohou, aby uchránily zaměstnance před takovými nepřátelskými činy.
- (33) Předávání informací podle článku 28 by mělo být v souladu s pravidly pro předávání osobních údajů třetím zemím, stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾. Kromě toho nesmí článek 28 narušovat vnitrostátní právní předpisy o ochraně údajů a profesním tajemství.
- (34) Osoby, které pouze přeměňují dokumenty v listinné podobě na elektronická data a jednají na základě smlouvy s úvěrovou nebo finanční institucí, nespádají do oblasti působnosti této směrnice, podobně jako každá fyzická nebo právnícká osoba, která pouze poskytuje úvěrovým nebo finančním institucím informační nebo podpůrné systémy pro převody finančních prostředků nebo systémy pro zúčtování a vypořádání.
- (35) Praní peněz a financování terorismu jsou mezinárodními problémy a snaha o jejich potírání by měla být celosvětová. Pokud mají úvěrové a finanční instituce Společenství pobočky a dceřiné společnosti nacházející se ve třetích zemích, kde jsou právní předpisy v této oblasti nedostatečné, měly by s cílem vyhnout se uplatňování odlišných norem v rámci jedné instituce nebo skupiny institucí používat normu Společenství, nebo pokud to není možné, upozornit příslušné orgány domovského členského státu.
- (36) Je důležité, aby úvěrové a finanční instituce byly schopné rychle reagovat na žádosti o informace, zda udržují obchodní vztahy s konkrétními osobami. Za účelem identifikace takových obchodních vztahů a tedy schopnosti poskytnout rychle dané informace by úvěrové a finanční instituce měly mít zavedeny účinné systémy, které odpovídají velikosti a povaze jejich podnikatelské činnosti. Zejména je vhodné, aby úvěrové instituce a větší finanční instituce měly k dispozici elektronické systémy. To je obzvláště důležité s ohledem na postupy vedoucí ke zmrazení nebo zadržení majetku (včetně majetku teroristů) podle platných vnitrostátních právních předpisů nebo právních předpisů Společenství pro boj proti terorismu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31. Směrnice ve znění nařízení (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, p. 1).

- (37) Tato směrnice stanoví podrobná pravidla pro hloubkovou kontrolu klienta, včetně zesílené hloubkové kontroly v případě vysoce rizikových klientů nebo obchodních vztahů, jako jsou vhodné postupy pro zjištění, zda je osoba politicky exponovaná, jakož i některé další podrobnější požadavky, například na existenci postupů pro kontrolu dodržování příslušných předpisů. Veškeré tyto požadavky musí plnit všechny instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, přičemž od členských států se očekává, že upraví prováděcí předpisy pro tato ustanovení podle zvláštností různých profesí a rozdílů v rozsahu a velikosti institucí a osob, na které se tato směrnice vztahuje.
- (38) Za účelem zajištění trvalé mobilizace institucí a dalších subjektů, na které se vztahují právní předpisy Společenství v této oblasti, by jim, je-li to možné, měla být poskytována zpětná vazba týkající se užitečnosti a výsledků jimi podávaných oznámení. Aby to umožnilo a aby mohly přezkoumávat účinnost svých systémů pro boj proti praní peněz a financování terorismu, měly by členské státy vést a zdokonalovat příslušné statistiky.
- (39) Při vnitrostátní registraci nebo povolování směnárny, poskytovatele služeb pro svěření a obchodní společnosti nebo kasina by příslušné orgány měly zajistit, aby osobami, které skutečně řídí nebo budou řídit obchodní činnost takových subjektů, a skutečnými vlastníky takových subjektů byly vhodné a způsobilé osoby. Kritéria, podle nichž se stanoví, zda je osoba vhodná a způsobilá, by měla být stanovena v souladu s vnitrostátním právem. Tato kritéria by měla odrážet alespoň nutnost chránit takové subjekty před zneužitím pro účely trestné činnosti ze strany vedení nebo skutečných vlastníků.
- (40) S ohledem na mezinárodní povahu praní peněz a financování terorismu by měla být v co největší míře podporována koordinace a spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami podle rozhodnutí Rady 2000/642/SVV ze dne 17. října 2000 o způsobech spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států při výměně informací⁽¹⁾, včetně vybudování sítě finančních zpravodajských jednotek EU. K tomuto účelu by Komise měla poskytnout pomoc, která je nutná k usnadnění takové koordinace, včetně finanční podpory.
- (41) Důležitost boje proti praní peněz a financování terorismu by měla vést členské státy k tomu, aby ve vnitrostátní právu stanovily za nedodržení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice účinné, přímé-
- řené a odrazující sankce. Sankce by měly být stanoveny pro fyzické i právnické osoby. Protože právnické osoby bývají často zapojeny do složitých operací praní peněz nebo financování terorismu, měly by sankce být také upraveny podle činnosti vykonávané právnickými osobami.
- (42) Fyzické osoby, které v rámci struktury právnické osoby, avšak samostatně, vykonávají některou z činností uvedených v čl. 2 odst. 1 bodu 3 písm. a) a b), jsou i nadále samostatně odpovědné za dodržování ustanovení této směrnice, s výjimkou článku 35.
- (43) Pro zajištění účinného a dostatečně konzistentního provádění této směrnice může být nezbytné upřesnit technická hlediska pravidel stanovených touto směrnicí s ohledem na různé finanční nástroje, profese a rizika v různých členských státech a technický rozvoj v boji proti praní peněz a financování terorismu. Komise by měla být odpovídajícím způsobem zmocněna přijímat prováděcí opatření, jako jsou například kritéria pro určování situací s nízkým a vysokým rizikem, v nichž by postačila zjednodušená hloubková kontrola klienta nebo byla vhodná zesílená hloubková kontrola klienta, a to za předpokladu, že tato opatření nebudou měnit základní prvky této směrnice a že Komise bude jednat v souladu se zásadami v ní stanovenými a po konzultaci Výboru pro předcházení praní peněz a financování terorismu.
- (44) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi⁽²⁾. Za tímto účelem by měl být zřízen nový Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu, který nahradí Styčný výbor pro praní peněz zřízený směrnicí 91/308/EHS.
- (45) S ohledem na podstatné změny, které je třeba ve směrnici 91/308/EHS provést, by uvedená směrnice měla být z důvodu přehlednosti zrušena.
- (46) Jelikož cíle této směrnice, totiž předcházet využívání finančních systémů k praní peněz a financování terorismu, nemůže být uspokojivým způsobem dosaženo na úrovni členských států a může ho být proto z důvodu rozsahu nebo účinků lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení uvedeného cíle nezbytné.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 271, 24.10.2000, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(47) Při výkonu prováděcích pravomocí v souladu s touto směrnicí by Komise měla dodržovat tyto zásady: nutnost vysoké míry průhlednosti a konzultací s institucemi a osobami, na které se tato směrnice vztahuje, a s Evropským parlamentem a Radou; nutnost zajistit, aby příslušné orgány byly schopny důsledně zajistit dodržování předpisů; dlouhodobou rovnováhu nákladů a přínosů pro instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, u jakýchkoli prováděcích opatření; nutnost zachovávat potřebnou pružnost při uplatňování prováděcích opatření v souladu s přístupem založeným na posouzení míry rizika; nutnost zajistit slučitelnost s ostatními právními předpisy Společenství v této oblasti; nutnost chránit Společenství, jeho členské státy a jejich občany před následky praní peněz a financování terorismu.

(48) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie. Žádné ustanovení této směrnice by nemělo být vykládáno nebo uplatňováno způsobem, který není slučitelný s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

1. Členské státy zajistí, aby praní peněz a financování terorismu bylo zakázáno.

2. Pro účely této směrnice se za praní peněz považuje následující jednání, pokud je páčáno úmyslně:

- a) přeměna nebo převod majetku při vědomí, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti, za účelem zatajení nebo zakrytí nezákonného původu majetku nebo za účelem pomoci jakékoliv osobě, která se účastní páčání takové činnosti, aby se vyhnula právním následkům svého jednání;
- b) zatajení nebo zakrytí skutečné povahy, zdroje, umístění, nakládání, pohybu, práv k majetku nebo jeho vlastnictví při

vědomí, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti;

c) nabývání, držení nebo užívání majetku při vědomí, v době jeho obdržení, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti;

d) účast na spáchání, spolčení ke spáchání, pokus o spáchání, napomáhání, usnadňování a návod ke spáchání jakékoliv jednání uvedeného v předchozích písmenech.

3. Jednání se považuje za praní peněz i tehdy, jestliže k činnostem, na jejichž základě vznikl majetek pro účely praní, došlo na území jiného členského státu nebo na území třetí země.

4. Pro účely této směrnice se „financováním terorismu“ rozumí poskytnutí nebo shromažďování finančních prostředků, jakýmkoli způsobem, přímo nebo nepřímo, se záměrem nebo s vědomím toho, že budou zcela nebo částečně použity ke spáchání některého z trestných činů ve smyslu článků 1 až 4 rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu ⁽¹⁾.

5. Vědomost, úmysl nebo záměr požadované jako náležitosti jednání uvedených v odstavcích 2 a 4 mohou být odvozeny z objektivních skutkových okolností.

Článek 2

1. Tato směrnice se vztahuje na:

- 1. úvěrové instituce;
- 2. finanční instituce;
- 3. následující právnické nebo fyzické osoby při výkonu jejich profesních činností:

a) auditory, externí účetní a daňové poradce;

b) notáře a jiné samostatně výdělečně činné právníky, jestliže se účastní, ať tím, že jednají jménem svého klienta nebo v zastoupení svého klienta při jakékoliv finanční transakci nebo transakci s nemovitostmi, nebo že napomáhají při plánování nebo provádění transakcí pro svého klienta, které se týkají:

i) nákupu nebo prodeje nemovitého majetku nebo podnikatelských subjektů,

ii) správy peněz, cenných papírů nebo jiných aktiv klienta,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3.

- iii) otevírání nebo správy bankovních nebo spořicíh účtů nebo účtů cenných papírů,
- iv) organizování příspěvků potřebných k vytvoření, provozování nebo řízení společností,
- v) vytváření, provozování nebo řízení svěřenectví, společností nebo podobných útvarů,
- c) poskytovatele svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti, pokud již nejsou zahrnuti pod písmeny a) nebo b),
- d) realitní makléře,
- e) další fyzické nebo právnické osoby obchodující se zbožím, pokud jsou platby v částce 15 000 EUR nebo vyšší prováděny v hotovosti, ať již je taková transakce prováděna jako jediná operace nebo jako několik zřejmě spojených operací,
- f) kasina.
2. Členské státy mohou rozhodnout, že právnické a fyzické osoby, které se zabývají finanční činností příležitostně nebo ve velmi omezené míře a u nichž je malé riziko, že dojde k praní peněz nebo financování terorismu, nespádají do oblasti působnosti čl. 3 odst. 1 nebo 2.
- Článek 3**
- Pro účely této směrnice se rozumí:
1. „úvěrovou institucí“ úvěrová instituce, jak je definována v čl. 1 odst. 1 prvním pododstavci směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu⁽¹⁾, včetně poboček ve smyslu čl. 1 odst. 3 uvedené směrnice, které se nacházejí ve Společenství, úvěrových institucí se sídlem ve Společenství nebo mimo ně;
2. „finanční institucí“:
- a) podnik jiný než úvěrová instituce, který provádí jednu nebo více operací uvedených v bodech 2 až 12 a v bodě 14 přílohy I směrnice 2000/12/ES, včetně činností směřujících a subjektů zajišťujících převody nebo zaslání peněz;
- b) pojišťovna náležitě oprávněná v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění⁽²⁾, pokud provádí činnosti, na které se uvedená směrnice vztahuje;
- c) investiční firma, jak je definována v čl. 4 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů⁽³⁾;
- d) subjekt kolektivního investování obchodující se svými podíly nebo akciemi;
- e) zprostředkovatel pojištění, jak je definován v čl. 2 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění⁽⁴⁾, s výjimkou zprostředkovatelů uvedených v čl. 2 odst. 7 uvedené směrnice, pokud zprostředkovávají životní pojištění a jiné služby vztahujících se k investicím;
- f) pobočky, které se nacházejí ve Společenství, finančních institucí uvedených v písmenech a) až e), se sídlem ve Společenství nebo mimo ně;
3. „majetkem“ veškerá aktiva hmotné nebo nehmotné povahy, movitá nebo nemovitá, materiální nebo nemateriální, jakož i právní doklady nebo nástroje v jakékoliv formě včetně elektronické nebo digitální, dokládající právní nárok na taková aktiva nebo podíl na nich;
4. „trestnou činností“ jakýkoliv druh trestné účasti na spáchání závažného trestného činu;
5. „závažnými trestnými činy“ přinejmenším:
- a) jednání vymezená v člancích 1 až 4 rámcového rozhodnutí 2002/475/SVV;
- b) kterýkoliv z trestných činů definovaných v čl. 3 odst. 1 písm. a) Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z roku 1988;
- c) činnosti zločinných společení ve smyslu článku 1 společné akce Rady 98/733/SVV ze dne 21. prosince 1998, kterou se stanoví, že účast na zločinném společení je v členských státech Evropské unie trestným činem⁽⁵⁾;
- d) podvody, přinejmenším závažné podvody, ve smyslu čl. 1 odst. 1 a článku 2 Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽⁶⁾;
- e) korupce;
- f) všechny trestné činy, za něž je možné uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody, jehož horní hranice přesahuje jeden rok, nebo ve státech, jejichž právní systém stanoví pro trestné činy dolní hranici, všechny trestné činy, za něž je možné uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody v trvání nejméně šesti měsíců;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).

⁽²⁾ Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2005/1/ES.

⁽³⁾ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 351, 29.12.1998, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

6. „skutečným vlastníkem“ fyzická osoba (osoby), která v konečném důsledku vlastní nebo ovládá klienta, nebo fyzická osoba, pro kterou se provádí transakce nebo vykonává činnost. Pojem skutečný vlastník zahrnuje alespoň:
- a) v případě společností:
 - i) fyzickou osobu (osoby), která v konečném důsledku vlastní nebo ovládá právnickou osobu formou přímého nebo nepřímého vlastnictví nebo kontroly dostatečného podílu akcií dané právnické osoby nebo hlasovacích práv na ní, včetně akcií na doručitele, pokud tato právnická osoba není společností kótovanou na regulovaném trhu, která podléhá požadavkům na zveřejnění informací v souladu s právními předpisy Společenství nebo která podléhá rovnocenným mezinárodním normám; pro splnění kritéria ovládání se považuje za dostatečný podíl 25 % plus jedna akcie,
 - ii) fyzickou osobu (osoby), která jiným způsobem vykonává kontrolu nad vedením právnické osoby;
 - b) v případě právních subjektů, jako například nadací, a právních uspořádání, jako například svěřenectví, které zajišťují správu finančních prostředků a jejich rozdělování:
 - i) pokud již byli určeni budoucí příjemci, fyzickou osobu (osoby), která je příjemcem nejméně 25 % majetku právního uspořádání nebo subjektu,
 - ii) pokud ještě nebyli určeni jednotlivci, kteří mají prospěch z právního uspořádání nebo subjektu, okruh osob, v jejichž hlavním zájmu bylo právní uspořádání nebo subjekt založeno nebo působí,
 - iii) fyzickou osobu (osoby), která kontroluje nejméně 25 % majetku právního uspořádání nebo subjektu;
7. „poskytovateli služeb pro svěřenectví a obchodní společnosti“ fyzická nebo právnická osoba, která v rámci svého podnikání poskytuje třetím osobám některou z následujících služeb:
- a) zakládání obchodních společností nebo jiných právnických osob;
 - b) jednání jako ředitel nebo jednatel obchodní společnosti, jako partner v obchodním společenství nebo v podobném postavení ve vztahu k jiným právníckým osobám, nebo zařizování výkonu takových činností jinou osobou;
 - c) poskytování sídla, obchodní adresy, korespondenční nebo administrativní adresy a dalších souvisejících služeb pro obchodní společnost, obchodní společenství nebo jinou právnickou osobu nebo právní uspořádání;
 - d) jednání jako svěřenský správce výslovného svěřenectví nebo podobného právního uspořádání, nebo zařizování výkonu takové činnosti jinou osobou;
 - e) jednání jako pověřený akcionář pro jinou osobu, jinou než společnost kótovanou na regulovaném trhu, která podléhá požadavkům na zveřejnění informací v souladu s právními předpisy Společenství nebo podléhá rovnocenným mezinárodním normám, nebo zařizování výkonu takové činnosti jinou osobou;
8. „politicky exponovanými osobami“ fyzické osoby, kterým jsou nebo byly svěřeny významné veřejné funkce, a nejbližší rodinní příslušníci nebo osoby známé jako blízcí společníci takových osob;
9. „obchodním vztahem“ obchodní nebo profesní vztah související s profesní činností institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, a u něhož se v době navázání vztahu očekává, že bude mít své trvání;
10. „bankou nevyvíjející žádnou činnost“ (tzv. „shell bank“) úvěrová instituce nebo instituce zabývající se rovnocennou činností, zapsaná do obchodního rejstříku v zemi, v níž není, včetně svého skutečného vedení, fyzicky přítomna, a která není přičleněna k žádné regulované finanční skupině.

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby ustanovení této směrnice byla zcela nebo částečně rozšířena na profese a kategorie podniků, jiné než instituce a osoby uvedené v čl. 2 odst. 1, které provádějí činnosti, u nichž je zvláště pravděpodobné, že budou využity k praní peněz nebo financování terorismu.

2. Pokud se členský stát rozhodne rozšířit ustanovení této směrnice na jiné profese a kategorie podniků než ty, které jsou uvedeny v čl. 2 odst. 1, uvědomí o svém rozhodnutí Komisi.

Článek 5

Členské státy mohou v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, přijmout nebo ponechat v platnosti přísnější opatření za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu.

KAPITOLA II

HLOUBKOVÁ KONTROLA KLIENTA

ODDÍL I

Obecná ustanovení

Článek 6

Členské státy zakáží svým úvěrovým a finančním institucím vedení anonymních účtů nebo anonymních vkladních knížek. Odchylně od čl. 9 odst. 6 členské státy ve všech případech vyžadují, aby majitelé a oprávnění uživatelé existujících anonymních účtů nebo anonymních vkladních knížek byli podrobeni hloubkové kontrole klienta co nejdříve a v každém případě nejpozději před tím, než bude s účty nebo vkladními knížkami jakýmkoli způsobem naloženo.

Článek 7

Instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, uplatňují hloubkovou kontrolu klienta při:

- a) navázání obchodního vztahu;
- b) provádění příležitostných transakcí ve výši 15 000 EUR nebo více, ať již je transakce prováděna jako jediná operace nebo jako několik operací, které se zdají být spojené;
- c) existenci podezření na praní peněz nebo financování terorismu, bez ohledu na jakoukoli odchylku, výjimku nebo prahovou hodnotu;
- d) existenci pochybností o pravdivosti nebo přiměřenosti již dříve získaných identifikačních údajů o klientovi.

Článek 8

1. Hloubková kontrola klienta zahrnuje:

- a) zjištění a ověření totožnosti klienta na základě dokumentů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje;
- b) případně zjištění totožnosti skutečného vlastníka a přijetí odpovídajících a na hodnocení rizik založených opatření pro ověření jeho totožnosti, aby instituce nebo osoba, na kterou se vztahuje tato směrnice, byla přesvědčena, že skutečného vlastníka zná, a to včetně přijetí odpovídajících a na hodnocení rizik založených opatření pro to, aby pochopila vlastnickou a kontrolní strukturu klienta v případě právnických osob, svěřenectví a podobných právních uspořádání;
- c) získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu;

d) provádění průběžného sledování obchodního vztahu včetně přezkoumávání transakcí prováděných v průběhu daného vztahu, aby se zajistilo, že uskutečňované transakce jsou v souladu s tím, co instituce nebo osoba ví o klientovi, jeho podnikatelském a rizikovém profilu včetně, je-li to třeba, zdrojů finančních prostředků a zajištění průběžné aktualizace příslušných dokumentů, údajů nebo informací.

2. Instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, uplatňují všechny požadavky na hloubkovou kontrolu klienta podle odstavce 1, ale mohou určit rozsah takových opatření na základě posouzení rizika, v závislosti na typu klienta, obchodního vztahu, produktu nebo transakce. Instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, musí být schopné prokázat příslušným orgánům uvedeným v článku 37, včetně orgánů stavovské samosprávy, že rozsah opatření je s ohledem na riziko praní peněz a financování terorismu přiměřený.

Článek 9

1. Členské státy vyžadují, aby se ověření totožnosti klienta a skutečného vlastníka uskutečnilo před navázáním obchodního vztahu nebo před provedením transakce.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit, aby se ověření totožnosti klienta a skutečného vlastníka dokončilo během navázání obchodního vztahu, je-li to nezbytné z důvodu nepřerušování běžného obchodování a pokud je riziko výskytu praní peněz nebo financování terorismu malé. V takovém případě se tyto postupy dokončí co nejdříve po navázání prvního kontaktu.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 mohou členské státy ve vztahu k životnímu pojištění povolit, aby k ověření totožnosti osoby oprávněné převzít plnění podle pojistky došlo po navázání obchodního vztahu. V takovém případě se ověření uskuteční v době vyplacení nebo před touto dobou nebo v době, kdy osoba oprávněná převzít plnění hodlá uplatnit svá práva z pojistky, nebo před touto dobou.

4. Odchylně od odstavců 1 a 2 mohou členské státy povolit otevření bankovního účtu, pokud existují odpovídající záruky k zajištění toho, že transakce prováděné klientem nebo jeho jménem se uskuteční teprve po úplném splnění výše uvedených ustanovení.

5. Členské státy vyžadují, aby dotýčná instituce nebo osoba v případě, kdy není schopna splnit čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), nesměla provést transakci prostřednictvím bankovního účtu, navázat obchodní vztah nebo provést transakci, nebo aby ukončila obchodní vztah a s ohledem na klienta zvážila podání oznámení finanční zpravodajské jednotce podle článku 22.

Členské státy nejsou povinny uplatňovat předcházející pododstavec na notáře, samostatně výdělečně činné právníky, auditory, externí účetní a daňové poradce v situacích, kdy zjišťují právní postavení svého klienta nebo obhajují či zastupují tohoto klienta v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení nebo vyhnutí se řízení.

6. Členské státy vyžadují, aby instituce a osoby, na které se tato směrnice vztahuje, uplatňovaly postupy pro hloubkovou kontrolu klienta nejen na všechny nové klienty, ale ve vhodné dobu též na své stávající klienty na základě posouzení rizika.

Článek 10

1. Členské státy vyžadují zjištění a ověření totožnosti u všech klientů kasin, kteří si zakoupí nebo vymění hrací známky v hodnotě 2 000 EUR nebo vyšší.

2. V případě kasin podléhajících státnímu dohledu se požadavek na hloubkovou kontrolu klienta považuje v každém případě za splněný, pokud registrují své klienty a zjišťují a ověřují jejich totožnost okamžitě při vstupu nebo před ním, bez ohledu na hodnotu zakoupených hracích známek.

ODDÍL 2

Zjednodušená hloubková kontrola klienta

Článek 11

1. Odchylně od čl. 7 písm. a), b) a d), článku 8 a čl. 9 odst. 1 se na instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, nevztahují požadavky uvedených ustanovení, pokud je klient úvěrovou nebo finanční institucí podléhající této směrnici nebo úvěrovou nebo finanční institucí nacházející se ve třetí zemi, která ukládá požadavky rovnocenné požadavkům stanoveným touto směrnicí, a nad níž je s ohledem na plnění těchto požadavků vykonáván dohled.

2. Odchylně od čl. 7 písm. a), b) a d), článku 8 a čl. 9 odst. 1 mohou členské státy povolit institucím a osobám, na které se vztahuje tato směrnice, aby neuplatňovaly hloubkovou kontrolu klienta ve vztahu ke:

a) kótovaným společnostem, jejichž cenné papíry jsou připuštěny k obchodování na regulovaném trhu ve smyslu směrnice 2004/39/ES v jednom nebo více členských státech, a kótovaným společnostem ze třetích zemí, které podléhají

požadavkům na zveřejnění informací slučitelným s právními předpisy Společenství;

b) skutečným vlastníků sružených účtů vedených notáři nebo jinými samostatně výdělečně činnými právníky z členských států nebo ze třetích zemí, podléhajících požadavkům na boj proti praní peněz nebo financování terorismu slučitelným s mezinárodními normami a je nad nimi s ohledem na dodržování těchto požadavků vykonáván dohled, a pokud jsou údaje o totožnosti skutečného vlastníka na vyžádání k dispozici institucím, které působí jako depozitní instituce sružených účtů;

c) vnitrostátním veřejným orgánům;

nebo ve vztahu k jiným klientům, kteří představují nízké riziko praní peněz nebo financování terorismu a splňují technická kritéria stanovená v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. b).

3. V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 shromáždí instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, v každém případě dostatek informací potřebných ke zjištění, zda klient vyhovuje podmínkám pro uplatnění výjimky podle uvedených odstavců.

4. Členské státy informují Komisi a sebe navzájem o případech, kdy mají za to, že třetí země splňuje podmínky odstavců 1 nebo 2, nebo o jiných situacích, v nichž jsou splněna technická kritéria stanovená v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. b).

5. Odchylně od čl. 7 písm. a), b) a d), článku 8 a čl. 9 odst. 1 mohou členské státy povolit institucím a osobám, na které se vztahuje tato směrnice, aby neuplatňovaly hloubkovou kontrolu klienta ohledně:

a) životních pojistek, u nichž roční pojistné nepřevyšuje částku 1 000 EUR nebo u nichž jednorázové pojistné nepřevyšuje částku 2 500 EUR;

b) pojistek pro systémy důchodového zabezpečení, u nichž neexistuje ustanovení o dobrovolném zrušení pojistky pojištěncem a pojistka nemůže být použita jako zajištění;

c) zaměstnaneckých systémů sociálního, starobního nebo podobného zabezpečení, které poskytují důchod, pokud jsou příspěvky placeny srážkou ze mzdy a pravidla systému nedovolují postoupení členského podílu v rámci příslušného systému;

d) elektronických peněz ve smyslu čl. 1 odst. 3 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/46/ES ze dne 18. září 2000 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností⁽¹⁾, pokud nejvyšší částka uložená na médiu nepřekročí 150 EUR a toto médium nelze dobýt, nebo pokud lze médium dobýt, je pro kalendářní rok stanoven celkový limit transakcí ve výši 2 500 EUR, s výjimkou případů, kdy majitel v témže kalendářním roce zpětně vymění částku 1 000 EUR nebo vyšší, jak je uvedeno v článku 3 směrnice 2000/46/ES,

nebo ohledně jiných produktů nebo transakcí, které představují nízké riziko praní peněz nebo financování terorismu a splňují technická kritéria stanovená v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. b).

Článek 12

Pokud Komise přijme rozhodnutí podle čl. 40 odst. 4, zakáže členské státy institucím a osobám, na které se vztahuje tato směrnice, aby uplatňovaly zjednodušenou hloubkovou kontrolu na úvěrové a finanční instituce nebo kótované společnosti z dotyčných třetích zemí nebo na jiné subjekty na základě situací, které splňují technická kritéria stanovená v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. b).

ODDÍL 3

Zesílená hloubková kontrola klienta

Článek 13

1. Členské státy vyžadují od institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, aby na základě posouzení rizika uplatňovaly kromě opatření podle článků 7 a 8 a čl. 9 odst. 6 zesílenou hloubkovou kontrolu klienta v situacích, které vzhledem ke své povaze mohou představovat vyšší riziko praní peněz nebo financování terorismu, a alespoň v situacích uvedených v odstavcích 2, 3 a 4 a při jiných situacích představujících vysoké riziko praní peněz nebo financování terorismu, které splňují technická kritéria stanovená v souladu s čl. 40 odst. 1 písm. c).

2. Pokud klient není fyzicky přítomen pro účely zjištění totožnosti, členské státy od těchto institucí a osob vyžadují, aby přijaly zvláštní a přiměřená opatření kompenzující vyšší riziko, např. uplatněním jednoho nebo několika následujících opatření:

a) zajištěním, aby totožnost klienta byla prokázána prostřednictvím doplňujících dokladů, údajů nebo informací;

b) doplňkovými opatřeními pro ověření nebo potvrzení předložených dokladů nebo vyžadováním potvrzujícího osvědčení od úvěrové nebo finanční instituce, na kterou se vztahuje tato směrnice;

c) zajištěním, aby první platba z operací byla provedena prostřednictvím účtu otevřeného na jméno klienta u úvěrové instituce.

3. Pokud jde o přeshraniční korespondenční bankovní vztahy s respondenčními institucemi ze třetích zemí, členské státy od svých úvěrových institucí vyžadují, aby

a) shromáždily dostatek informací o respondenční instituci, aby plně porozuměly povaze podnikání respondenční instituce a z veřejně dostupných informací zjistily, jaká je pověst příslušné instituce a kvalita dohledu;

b) zhodnotily kontroly prováděné respondenční institucí s ohledem na boj proti praní peněz a financování terorismu;

c) získaly před navázáním nových korespondenčních bankovních vztahů souhlas od vyššího vedení;

d) dokumentovaly příslušné odpovědnosti každé instituce;

e) ujistily se s ohledem na platby prostřednictvím účtů, že respondenční úvěrová instituce ověřila totožnost klientů, kteří mají přímý přístup k účtům korespondenta, a provedla jejich průběžnou hloubkovou kontrolu, a že je schopna korespondenční instituci na žádost poskytnout příslušné údaje o hloubkové kontrole klienta.

4. Pokud jde o transakce nebo obchodní vztahy s politicky exponovanými osobami, které mají bydliště v jiném členském státě nebo ve třetí zemi, členské státy od institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, vyžadují, aby

a) měly náležité postupy založené na hodnocení rizika pro zjištění, zda je klient politicky exponovanou osobou;

b) k navázání obchodních vztahů s takovými klienty měly souhlas vyššího vedení;

c) učinily odpovídající opatření pro zjištění zdroje majetku a zdroje finančních prostředků, jež jsou zapojeny do obchodního vztahu nebo transakce;

d) prováděly zesílenou průběžnou kontrolu obchodního vztahu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 39.

5. Členské státy zakáží úvěrovým institucím, aby vstupovaly do korespondenčního bankovního vztahu s bankou nevyvíjející žádnou činnost nebo aby v takovém vztahu pokračovaly, a vyžadují, aby úvěrové instituce přijaly vhodná opatření pro zajištění toho, aby nevstupovaly do korespondenčního bankovního vztahu s bankou, o níž je známo, že umožňuje využívání svých účtů bankou nevyvíjející žádnou činnost, nebo aby v takovém vztahu nepokračovaly.

6. Členské státy zajistí, aby instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, věnovaly zvláštní pozornost jakékoliv hrozbě praní peněz nebo financování terorismu, která může vzniknout z produktů nebo transakcí, které mohou napomáhat anonymitě, a pokud to bude zapotřebí, přijaly opatření k zabránění jejich využití při praní peněz nebo financování terorismu.

ODDÍL 4

Plnění třetími osobami

Článek 14

Členské státy mohou povolit institucím a osobám, na které se vztahuje tato směrnice, aby se s ohledem na plnění požadavků stanovených v čl. 8 odst. 1 písm. a) až c) spolehlly na třetí osoby. Konečná odpovědnost za splnění uvedených požadavků však zůstává na instituci nebo osobě, na kterou se vztahuje tato směrnice a jež se spoléhá na třetí osobu.

Článek 15

1. Pokud členský stát umožňuje, aby se na vnitrostátní úrovni spoléhalo jako na třetí osoby na úvěrové a finanční instituce uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 1 nebo 2, které se nacházejí na jeho území, umožní tento členský stát v každém případě institucím a osobám uvedeným v čl. 2 odst. 1, které se nacházejí na jeho území, aby v souladu s článkem 14 uznávaly a přijímaly výsledky hloubkové kontroly klienta podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), provedené podle této směrnice institucí uvedenou v čl. 2 odst. 1 bodě 1 nebo 2 v jiném členském státě, s výjimkou směnárů a subjektů zajišťujících převody nebo zasílání peněz, která splňuje požadavky článků 16 a 18, a to i tehdy, pokud jsou dokumenty nebo údaje, na nichž jsou tyto požadavky založeny, jiné než dokumenty a údaje vyžadované v členském státě, ve kterém je zákazník přijímán.

2. Pokud členský stát umožňuje, aby se na vnitrostátní úrovni spoléhalo jako na třetí osoby na směnárny a subjekty zajišťující převody nebo zasílání peněz uvedené v čl. 3 bodě 2

písm. a), které se nacházejí na jeho území, umožní jim tento členský stát v každém případě, aby v souladu s článkem 14 uznávaly a přijímaly výsledky hloubkové kontroly klienta podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), provedené podle této směrnice institucí stejné kategorie v jiném členském státě a splňující požadavky článků 16 a 18, a to i tehdy, pokud jsou dokumenty nebo údaje, na nichž jsou tyto požadavky založeny, jiné než dokumenty a údaje vyžadované v členském státě, ve kterém je zákazník přijímán.

3. Pokud členský stát připouští, aby se na vnitrostátní úrovni spoléhalo jako na třetí osoby na osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) až c), které se nacházejí na jeho území, umožní jim tento členský stát v každém případě, aby podle článku 14 uznávaly a přijímaly výsledky hloubkové kontroly klienta podle čl. 8 odst. 1 písm. a) až c), provedené podle této směrnice osobou uvedenou v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) až c) v jiném členském státě a splňující požadavky článků 16 a 18, a to i tehdy, pokud jsou dokumenty nebo údaje, na nichž jsou tyto požadavky založeny, jiné než dokumenty nebo údaje vyžadované v členském státě, ve kterém je zákazník přijímán.

Článek 16

1. Pro účely tohoto oddílu se „třetími osobami“ rozumějí instituce a osoby, které jsou uvedeny v článku 2, nebo rovnocenné instituce a osoby nacházející se ve třetí zemi, jež splňují tyto požadavky:

a) podléhají zákonné povinné profesní registraci;

b) uplatňují požadavky na hloubkovou kontrolu klienta a na uchovávání záznamů stanovené touto směrnicí nebo požadavky jim rovnocenné a nad dodržováním požadavků této směrnice z jejich strany je vykonáván dohled v souladu s kapitolou V oddílem 2, nebo se nacházejí ve třetí zemi, která ukládá požadavky rovnocenné těm, které jsou stanoveny touto směrnicí.

2. Členské státy informují Komisi a sebe navzájem o případech, kdy podle jejich názoru některá třetí země splňuje podmínky stanovené v odst. 1 písm. b).

Článek 17

Pokud Komise přijme rozhodnutí podle čl. 40 odst. 4, zakáže členské státy institucím a osobám, na které se vztahuje tato směrnice, aby s ohledem na plnění požadavků čl. 8 odst. 1 písm. a) až c) spoléhaly na třetí osoby z dotyčné třetí země.

Článek 18

1. Třetí osoby neprodleně zpřístupní informace vyžádané v souladu s požadavky čl. 8 odst. 1 písm. a) až c) instituci nebo osobě, na kterou se vztahuje tato směrnice a která zákazníka přijímá.

2. Příslušné kopie identifikačních a ověřovacích údajů a další příslušnou dokumentaci o totožnosti klienta nebo skutečného vlastníka zašle třetí osoba na vyžádání neprodleně instituci nebo osobě, na kterou se vztahuje tato směrnice a která zákazníka přijímá.

Článek 19

Tento oddíl se nevztahuje na vztahy s externími poskytovateli služeb nebo s agenturami, u nichž má být na základě smluvního uspořádání externí poskytovatel služby nebo agent považován za součást instituce nebo osoby, na kterou se vztahuje tato směrnice.

KAPITOLA III

OZNAMOVACÍ POVINNOSTI

ODDÍL 1

Obecná ustanovení

Článek 20

Členské státy vyžadují, aby instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, věnovaly zvláštní pozornost jakékoliv činnosti, kterou podle její povahy považují za činnost, u níž je zvlášť pravděpodobné, že souvisí s praním peněz nebo financováním terorismu, a zejména složitým nebo neobvykle velkým transakcím a všem neobvyklým typům transakcí, které nemají zjevný ekonomický nebo patrný zákonný účel.

Článek 21

1. Každý členský stát zřídí finanční zpravodajskou jednotku, aby mohl účinně bojovat proti praní peněz a financování terorismu.

2. Tato finanční zpravodajská jednotka se zřídí jako ústřední vnitrostátní jednotka. Je odpovědná za přijímání oznámení obsahujících informace, které se týkají možného praní peněz či možného financování terorismu nebo které jsou vyžadovány vnitrostátními právními předpisy, (a v možném rozsahu za vyžadování takových oznámení), jejich analyzování a předávání příslušným orgánům. Pro plnění jejich úkolů jsou jí poskytnuty odpovídající zdroje.

3. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka měla včasný, přímý nebo nepřímý přístup k informacím z oblasti finanční, právní a z oblasti trestního řízení, které potřebuje pro řádné plnění svých úkolů.

Článek 22

1. Členské státy vyžadují od institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, a případně od jejich ředitelů a zaměstnanců, aby plně spolupracovali:

a) okamžitým informováním finanční zpravodajské jednotky, a to z vlastního podnětu, pokud instituce nebo osoba, na kterou se vztahuje tato směrnice, ví, má podezření nebo má přiměřené důvody pro podezření, že dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně;

b) okamžitým poskytováním všech potřebných informací finanční zpravodajské jednotce na její žádost, a to v souladu s postupy stanovenými příslušnými právními předpisy.

2. Informace podle odstavce 1 se předávají finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území se instituce nebo osoba předávající tyto informace nachází. Tyto informace obvykle předává osoba nebo osoby určené v souladu s postupy stanovenými v článku 34.

Článek 23

1. Odchylně od čl. 22 odst. 1 mohou členské státy v případě osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) určit příslušný orgán stavovské samosprávy příslušné profese jako orgán, který má být informován v prvním stupni namísto finanční zpravodajské jednotky. Aniž je dotčen odstavec 2, předá v takových případech určený orgán stavovské samosprávy informace neprodleně a v úplném rozsahu finanční zpravodajské jednotce.

2. Členské státy nejsou povinny uplatňovat povinnosti stanovené v čl. 22 odst. 1 na notáře, samostatně výdělečně činné právníky, auditory, externí účetní a daňové poradce, pokud jde o informace, které příslušníci těchto profesí obdrží od svého klienta nebo které o klientovi získají během zjišťování jeho právního postavení, během jeho obhajoby nebo zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení soudního řízení nebo vyhnutí se soudnímu řízení, ať jsou takovéto informace obdrženy nebo získány před tímto řízením, během něj nebo po něm.

Článek 24

1. Členské státy vyžadují od institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, aby se zdržely provádění transakcí, o nichž vědí nebo u nichž mají podezření, že souvisejí s praním peněz nebo financováním terorismu, dokud nedokončí nezbytné kroky podle čl. 22 odst. 1 písm. a). V souladu s právními předpisy členských států lze vydat příkaz k neprovedení operace.

2. Je-li podezření, že transakce vede k praní peněz nebo financování terorismu, a pokud se jejího provedení nelze takto zdržet nebo by takové zdržení pravděpodobně zmařilo úsilí sledovat příjemce operace podezřelý z praní peněz nebo financování terorismu, vyzoomí dotyčné instituce a osoby finanční zpravodajskou jednotku okamžitě po jejím provedení.

Článek 25

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že příslušné orgány podle článku 37 odhalí během kontrol prováděných u institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, nebo jakýmkoliv jiným způsobem skutečnosti, které mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, tyto orgány neprodleně informovaly finanční zpravodajskou jednotku.

2. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu zmocněné právním předpisem k dohledu nad burzou, devizovým trhem a trhem s finančními deriváty informovaly finanční zpravodajskou jednotku, jestliže odhalí skutečnosti, které by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu.

Článek 26

Sdělení informací uvedených v člancích 22 a 23, provedené v dobré víře podle čl. 22 odst. 1 a článku 23 institucí nebo osobou, na kterou se vztahuje tato směrnice, nebo zaměstnancem či ředitelem takové instituce nebo osoby se nepovažuje za porušení jakéhokoli omezení prozrazovat informace uložené smlouvou nebo právními či správními předpisy a nezakládá jakoukoli odpovědnost dotýčné instituce nebo osoby ani jejich ředitelů nebo zaměstnanců.

Článek 27

Členské státy přijmou veškerá vhodná opatření, aby zaměstnanci institucí nebo osob, na které se vztahuje tato směrnice, kteří podají oznámení o podezřeních na praní peněz nebo financování terorismu buď interně nebo finanční zpravodajské jednotce, ochránily před hrozbami nebo nepřátelskými činy.

ODDÍL 2

Zákaz sdělení informací

Článek 28

1. Instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, a jejich ředitelé a zaměstnanci nesmí sdělit dotýčnému klientovi ani jiným třetím osobám informace o skutečnosti, že byly v souladu s články 22 a 23 předány informace finanční zpravodajské jednotce, ani že je nebo může být vedeno šetření týkající se praní peněz nebo financování terorismu.

2. Zákaz uvedený v odstavci 1 nezahrnuje sdělení informací příslušným orgánům uvedeným v článku 37, včetně orgánů

stavovské samosprávy, nebo sdělení informací pro účely prosazování práva.

3. Zákaz uvedený v odstavci 1 nebrání sdělování informací mezi institucemi z členských států nebo třetích zemí, které splňují podmínky stanovené v čl. 11 odst. 1, pokud tyto instituce náleží do stejné skupiny ve smyslu čl. 2 odst. 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém doзору nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu⁽¹⁾.

4. Zákaz uvedený v odstavci 1 nebrání sdělování informací mezi osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) z členských států nebo třetích zemí, které ukládají požadavky rovnocenné s požadavky této směrnice, pokud tyto osoby vykonávají svou profesní činnost, jako zaměstnanci nebo jinak, v rámci téže právní osoby nebo téže sítě. Pro účely tohoto článku se „sítí“ rozumí širší struktura, k níž osoba patří a která sdílí společné vlastníky, společné vedení nebo společnou kontrolu dodržování příslušných předpisů.

5. U institucí nebo osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 1, 2 a bodě 3 písm. a) a b) nebrání zákaz uvedený v odstavci 1 v případech, které se týkají stejného klienta a stejné transakce a na nichž se podílí dvě nebo více institucí nebo osob, sdělování informací mezi dotýčnými institucemi nebo osobami, pokud se nacházejí v členském státě nebo třetí zemi, která ukládá požadavky rovnocenné s požadavky této směrnice, a pokud jsou ze stejné profesní kategorie a vztahují se na ně rovnocenné povinnosti o zachování profesního tajemství a ochrany osobních údajů. Sdělené informace se použijí výhradně pro účely předcházení praní peněz a financování terorismu.

6. Pokud se osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) snaží odradit klienta od zapojení do nedovolené činnosti, nepovažuje se jejich jednání za sdělení informací ve smyslu odstavce 1.

7. Členské státy informují Komisi a sebe navzájem o případech, kdy podle jejich názoru třetí země splňuje podmínky stanovené v odstavcích 3, 4 nebo 5.

Článek 29

Pokud Komise přijme rozhodnutí podle čl. 40 odst. 4, zakázá členské státy předávání informací mezi institucemi a osobami, na něž se vztahuje tato směrnice, a osobami z dotýčné třetí země.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

KAPITOLA IV

Článek 32

UCHOVÁVÁNÍ ZÁZNAMŮ A STATISTICKÉ ÚDAJE

Článek 30

Členské státy vyžadují od institucí a osob, na které se vztahuje tato směrnice, aby uchovávaly následující dokumenty a informace, použitelné při jakémkoliv šetření nebo analýze možného praní peněz nebo financování terorismu prováděných finanční zpravodajskou jednotkou nebo jiným příslušným orgánem podle vnitrostátních právních předpisů:

- a) v případě hloubkové kontroly klienta kopii nebo údaje o požadovaném dokladu, a to po dobu nejméně pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem;
- b) v případě obchodních vztahů a transakcí podpůrné dokumenty a záznamy skládající se z prvopisů dokumentů nebo kopií přípustných pro účely soudního řízení podle platných vnitrostátních právních předpisů, a to po dobu nejméně pěti let od provedení transakcí nebo zániku obchodního vztahu.

Článek 31

1. Členské státy vyžadují od úvěrových a finančních institucí, na které se vztahuje tato směrnice, aby ve svých pobočkách a většinově vlastněných dceřiných společnostech nacházejících se ve třetích zemích případně uplatňovaly opatření pro hloubkovou kontrolu klienta a uchovávání záznamů, která jsou alespoň rovnocenná opatřením stanoveným v této směrnici.

Pokud právní předpisy třetí země nedovolují uplatňování takových rovnocenných opatření, členské státy od dotčených úvěrových a finančních institucí vyžadují, aby v tomto smyslu informovaly příslušné orgány domovského členského státu.

2. Členské státy a Komise se vzájemně informují o případech, kdy právní předpisy třetí země nedovolují uplatňování opatření požadovaných podle odst. 1 prvního pododstavce, a k nalezení řešení může být podniknuta koordinovaná akce.

3. Členské státy vyžadují, aby v případech, kdy právní předpisy třetí země nedovolují uplatňování opatření požadovaných podle odst. 1 prvního pododstavce, přijala úvěrová nebo finanční instituce doplňková opatření k účinnému zvládnutí rizika praní peněz nebo financování terorismu.

Členské státy vyžadují, aby jejich úvěrové a finanční instituce měly k dispozici systémy, které jim v souladu s vnitrostátním právem umožní úplně a rychle zodpovědět dotazy finanční zpravodajské jednotky nebo jiných orgánů, zda udržují nebo v předchozích pěti letech udržovaly obchodní vztah s konkrétními fyzickými nebo právníckými osobami, a o povaze tohoto vztahu.

Článek 33

1. Členské státy zajistí, že jsou schopny přezkoumávat účinnost svých systémů pro boj proti praní peněz nebo financování terorismu, a to vedením úplné statistiky o otázkách důležitých pro účinnost takových systémů.

2. Taková statistika zahrnuje alespoň počet oznámení o podezřelých transakcích, která byla podána finanční zpravodajské jednotce, následný postup na základě těchto oznámení a na ročním základě uvádí také počet šetřených případů, počet trestně stíhaných osob, počet osob odsouzených za trestné činy praní peněz nebo financování terorismu a objem zmrazeného, zadrženého nebo zabaveného majetku.

3. Členské státy zajistí zveřejňování komplexních přehledů těchto statistických zpráv.

KAPITOLA V

DONUCOVACÍ OPATŘENÍ

ODDÍL 1

Vnitřní postupy, školení a zpětná vazba

Článek 34

1. Členské státy vyžadují, aby instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, zavedly přiměřené a vhodné metody a postupy pro hloubkovou kontrolu klienta, podávání oznámení, uchovávání záznamů, vnitřní kontrolu, posuzování rizik, řízení rizik, zajišťování kontroly dodržování příslušných předpisů a komunikaci, aby předešly a zabránily operacím souvisejícím s praním peněz nebo financováním terorismu.

2. Členské státy vyžadují od úvěrových a finančních institucí, na něž se vztahuje tato směrnice, aby příslušné metody a postupy případně sdělily pobočkám nebo většinově vlastněným dceřiným společnostem ve třetích zemích.

Článek 35

1. Členské státy vyžadují, aby instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, přijaly vhodná opatření, aby jejich příslušní zaměstnanci byli obeznámeni s předpisy platnými na základě této směrnice.

Tato opatření zahrnují účast jejich příslušných zaměstnanců na zvláštních průběžných školicích programech, které jim pomohou rozpoznávat operace, jež mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, a rovněž jim poskytnout pokyny, jak v takových případech postupovat.

Pokud fyzická osoba spadající do kterékoliv z kategorií uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 provozuje svou profesní činnost jako zaměstnanec právnické osoby, vztahují se povinnosti stanovené v tomto oddíle spíše na tuto právnickou osobu než na dotyčnou fyzickou osobu.

2. Členské státy zajistí, aby instituce a osoby, na které se vztahuje tato směrnice, měly přístup k aktuálním informacím o praktikách těch, které perou peníze a financují terorismus, a o náznacích vedoucích k rozpoznání podezřelých transakcí.

3. Členské státy zajistí, aby byla, kdykoli je to možné, poskytována včasná zpětná vazba o účinnosti oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu a o následném šetření.

ODDÍL 2

Dohled

Článek 36

1. Členské státy stanoví, že směnárny a poskytovatelé služeb pro svěření a obchodní společnosti musí mít licenci nebo registraci a že kasina musí mít licenci, aby mohli podnikat legálně. Aniž jsou dotčeny budoucí právní předpisy Společenství, členské státy stanoví, že subjekty zajišťující převody nebo zasílání peněz musí mít licenci nebo registraci, aby mohly podnikat legálně.

2. Členské státy od příslušných orgánů vyžadují, aby odmítly vydání licence nebo registraci subjektů uvedených v odstavci 1, pokud nejsou přesvědčeny, že osoby, které ve skutečnosti řídí nebo budou řídit podnikání takových subjektů, nebo skuteční vlastníci takových subjektů jsou způsobilé a řádné osoby.

Článek 37

1. Členské státy od příslušných orgánů vyžadují, aby alespoň účinně sledovaly dodržování požadavků této směrnice institu-

cem a osobami, na které se vztahuje, a přijaly nezbytná opatření s cílem dodržování těchto požadavků.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly odpovídající pravomoci, včetně pravomoci vyžadovat předložení veškerých informací potřebných ke sledování dodržování příslušných právních předpisů a provádění kontrol, a měly odpovídající zdroje pro výkon svých funkcí.

3. V případě úvěrových a finančních institucí a kasin mají příslušné orgány silnější pravomoci týkající se dohledu, zejména možnost provádět kontroly na místě.

4. V případě fyzických a právnických osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) až e) mohou členské státy povolit, aby se funkce uvedené v odstavci 1 vykonávaly na základě zhodnocení rizik.

5. V případě osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) mohou členské státy povolit, aby funkce uvedené v odstavci 1 vykonávaly orgány stavovské samosprávy, splňující požadavky odstavce 2.

ODDÍL 3

Spolupráce

Článek 38

Komise poskytne pomoc potřebnou pro usnadnění koordinace, včetně výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami v rámci Společenství.

ODDÍL 4

Sankce

Článek 39

1. Členské státy zajistí, aby fyzické a právnické osoby, na něž se vztahuje tato směrnice, byly postižitelné za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice. Sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Aniž je dotčeno právo členských států ukládat trestní sankce, zajistí členské státy v souladu se svým vnitrostátním právem, aby vůči úvěrovým a finančním institucím mohla být v případě porušení vnitrostátních předpisů, přijatých na základě této směrnice, přijata vhodná správní opatření nebo jim v takovém případě mohly být uloženy správní sankce. Členské státy zajistí, aby tato opatření nebo sankce byly účinné, přiměřené a odrazující.

3. Členské státy zajistí, aby právnické osoby byly postižitelné alespoň za protiprávní jednání podle odstavce 1, kterých se v jejich prospěch dopustila osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu této právnické osoby, která má v rámci této právnické osoby vedoucí postavení na základě

- a) pravomoci zastupovat tuto právnickou osobu;
- b) pravomoci přijímat rozhodnutí jménem této právnické osoby nebo
- c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.

4. Kromě případů již upravených v odstavci 3 členské státy zajistí, aby právnické osoby byly postižitelné v případech, kdy nedostatečný dohled nebo nedostatečná kontrola ze strany osoby uvedené v odstavci 3 umožnila osobě jí podřízené dopustit se ve prospěch právnické osoby protiprávního jednání podle odstavce 1.

KAPITOLA VI

PROVÁDĚCÍ OPATŘENÍ

Článek 40

1. Aby bylo možné při boji proti praní peněz nebo financování terorismu vzít v úvahu technický rozvoj a zajistit jednotné provádění této směrnice, může Komise v souladu s postupem podle čl. 41 odst. 2 přijmout prováděcí opatření pro:

- a) vyjasnění technických aspektů definic v čl. 3 odst. 2 písm. a) a d) a dále v čl. 3 odst. 6, 7, 8, 9 a 10;
- b) stanovení technických kritérií pro hodnocení, zda situace představují nízké riziko praní peněz nebo financování terorismu podle čl. 11 odst. 2 a 5;
- c) stanovení technických kritérií pro hodnocení, zda situace představují vysoké riziko praní peněz nebo financování terorismu podle článku 13;
- d) stanovení technických kritérií pro posouzení otázky, zda je v souladu s čl. 2 odst. 2 odůvodněné neuplatňovat tuto směrnici na některé fyzické nebo právnické osoby, které se zabývají finanční činností příležitostně nebo ve velmi omezené míře.

2. V každém případě Komise přijme první prováděcí opatření týkající se odst. 1 písm. b) a d) do 15. června 2006.

3. Komise v souladu s postupem podle čl. 41 odst. 2 upraví částky uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. e), v čl. 7 písm. b), v čl. 10 odst. 1 a v čl. 11 odst. 5 písm. a) a d), přičemž vezme v úvahu právní předpisy Společenství, hospodářský vývoj a změny mezinárodních norem.

4. Pokud Komise zjistí, že některá třetí země nesplňuje podmínky stanovené v čl. 11 odst. 1 nebo 2, čl. 28 odst. 3, 4 nebo 5 nebo v opatřeních přijatých v souladu s odst. 1 písm. b) nebo čl. 16 odst. 1. písm. b), nebo že právní předpisy třetí země nepovolují uplatňování opatření požadovaných podle čl. 31 odst. 1 prvního pododstavce, přijme o tom v souladu s postupem podle čl. 41 odst. 2 rozhodnutí.

Článek 41

1. Komisi je nápomocen Výbor pro předcházení praní peněz a financování terorismu (dále jen „výbor“).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 tohoto rozhodnutí, a to za předpokladu, že prováděcí opatření přijatá tímto postupem nemění základní ustanovení této směrnice.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor přijme svůj jednací řád.

4. Aniž jsou dotčena již přijatá prováděcí opatření, je provádění ustanovení této směrnice týkajících se přijímání technických pravidel a rozhodnutí postupem podle odstavce 2 pozastaveno po dobu čtyř let od vstupu této směrnice v platnost. Na návrh Komise mohou Evropský parlament a Rada příslušná ustanovení prodloužit v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy a za tímto účelem je před uplynutím tohoto čtyřletého období přezkoumají.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 42

Do 15. prosince 2009 a alespoň každé tři roky poté vypracuje Komise zprávu o provádění této směrnice a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě. Do první zprávy Komise zahrne zvláštní přezkum zacházení s advokáty a jinými samostatně výdělečně činnými právníky.

Článek 43

Do 15. prosince 2010 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o procentuálních prazích v čl. 3 odst. 6, přičemž zejména zohlední možné výhody a následky snížení procentuálních hodnot uvedených v čl. 3 odst. 6 písm. a) podbodě i), a v čl. 3 odst. 6 písm. b) podbodech i) a iii) z 25 % na 20 %. Na základě této zprávy může Komise předložit návrh na změnu této směrnice.

Článek 44

Směrnice 91/308/EHS se zrušuje.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze.

Článek 45

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 15. prosince 2007. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi ustanoveními této směrnice a přijatými vnitrostátními předpisy.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 46

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské Unie*.

Článek 47

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 26. října 2005.

Za Evropský parlament

předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu

předseda

D. ALEXANDER

PŘÍLOHA

SROVNÁVACÍ TABULKA

Tato směrnice	Směrnice 91/308/EHS
Čl. 1 odst. 1	Článek 2
Čl. 1 odst. 2	Čl. 1 písm. C)
Čl. 1 odst. 2 písm. a)	Čl. 1 písm. C) bod 1
Čl. 1 odst. 2 písm. b)	Čl. 1 písm. C) bod 2
Čl. 1 odst. 2 písm. c)	Čl. 1 písm. C) bod 3
Čl. 1 odst. 2 písm. d)	Čl. 1 písm. C) bod 4
Čl. 1 odst. 3	Čl. 1 písm. C) třetí pododstavec
Čl. 1 odst. 4	
Čl. 1 odst. 5	Čl. 1 písm. C) druhý pododstavec
Čl. 2 odst. 1 bod 1	Čl. 2a bod 1
Čl. 2 odst. 1 bod 2	Čl. 2a bod 2
Čl. 2 odst. 1 bod 3 písm. a), b) a d) až f)	Čl. 2a body 3 až 7
Čl. 2 odst. 1 bod 3 písm. c)	
Čl. 2 odst. 2	
Čl. 3 odst. 1	Čl. 1 písm. A)
Čl. 3 odst. 2 písm. a)	Čl. 1 písm. B) bod 1
Čl. 3 odst. 2 písm. b)	Čl. 1 písm. B) bod 2
Čl. 3 odst. 2 písm. c)	Čl. 1 písm. B) bod 3
Čl. 3 odst. 2 písm. d)	Čl. 1 písm. B) bod 4
Čl. 3 odst. 2 písm. e)	
Čl. 3 odst. 2 písm. f)	Čl. 1 písm. B) druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 3	Čl. 1 písm. D)
Čl. 3 odst. 4	Čl. 1 písm. E) první pododstavec
Čl. 3 odst. 5	Čl. 1 písm. E) druhý pododstavec
Čl. 3 odst. 5 písm. a)	
Čl. 3 odst. 5 písm. b)	Čl. 1 písm. E) první odrážka

Tato směrnice	Směrnice 91/308/EHS
Čl. 3 odst. 5 písm. c)	Čl. 1 písm. E) druhá odrážka
Čl. 3 odst. 5 písm. d)	Čl. 1 písm. E) třetí odrážka
Čl. 3 odst. 5 písm. e)	Čl. 1 písm. E) čtvrtá odrážka
Čl. 3 odst. 5 písm. f)	Čl. 1 písm. E) pátá odrážka a třetí pododstavec
Čl. 3 odst. 6	
Čl. 3 odst. 7	
Čl. 3 odst. 8	
Čl. 3 odst. 9	
Čl. 3 odst. 10	
Článek 4	Článek 12
Článek 5	Článek 15
Článek 6	
Čl. 7 písm. a)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 7 písm. b)	Čl. 3 odst. 2
Čl. 7 písm. c)	Čl. 3 odst. 8
Čl. 7 písm. d)	Čl. 3 odst. 7
Čl. 8 odst. 1 písm. a)	Čl. 3 odst. 1
Čl. 8 odst. 1 písm. b) až d)	
Čl. 8 odst. 2	
Čl. 9 odst. 1	Čl. 3 odst. 1
Čl. 9 odst. 2 až 6	
Článek 10	Čl. 3 odst. 5 a 6
Čl. 11 odst. 1	Čl. 3 odst. 9
Čl. 11 odst. 2	
Čl. 11 odst. 3 až 4	
Čl. 11 odst. 5 písm. a)	Čl. 3 odst. 3
Čl. 11 odst. 5 písm. b)	Čl. 3 odst. 4
Čl. 11 odst. 5 písm. c)	Čl. 3 odst. 4
Čl. 11 odst. 5 písm. d)	

Tato směrnice	Směrnice 91/308/EHS
Článek 12	
Čl. 13 odst. 1 a 2	Čl. 3 odst. 10 a 11
Čl. 13 odst. 3 až 5	
Čl. 13 odst. 6	Článek 5
Článek 14	
Článek 15	
Článek 16	
Článek 17	
Článek 18	
Článek 19	
Článek 20	Článek 5
Článek 21	
Článek 22	Čl. 6 odst. 1 a 2
Článek 23	Čl. 6 odst. 3
Článek 24	Článek 7
Článek 25	Článek 10
Článek 26	Článek 9
Článek 27	
Čl. 28 odst. 1	Čl. 8 odst. 1
Čl. 28 odst. 2 až 7	
Článek 29	
Čl. 30 písm. a)	Čl. 4 první odrážka
Čl. 30 písm. b)	Čl. 4 druhá odrážka
Článek 31	
Článek 32	
Článek 33	
Čl. 34 odst. 1	Čl. 11 odst. 1 písm. a)
Čl. 34 odst. 2	
Čl. 35 odst. 1 první pododstavec	Čl. 11 odst. 1 písm. b) první věta
Čl. 35 odst. 1 druhý pododstavec	Čl. 11 odst. 1 písm. b) druhá věta
Čl. 35 odst. 1 třetí pododstavec	Čl. 11 odst. 1 druhý pododstavec

Tato směrnice	Směrnice 91/308/EHS
Čl. 35 odst. 2	
Čl. 35 odst. 3	
Článek 36	
Článek 37	
Článek 38	
Čl. 39 odst. 1	Článek 14
Čl. 39 odst. 2 až 4	
Článek 40	
Článek 41	
Článek 42	Článek 17
Článek 43	
Článek 44	
Článek 45	Článek 16
Článek 46	Článek 16